

A korszak kezdeti szakaszára keltezhető a Volga-vidéken, a névadó város -környé-kére kiterjedő kora rézkori szamarai -műveltség, amelynek lakossága már minden bizonnyal háziasította a lovat. (→ 3600–3100) A folyó torkolatvidékéről észak felé egészen a Káma torkolatáig -elterjedt középső rézkori hvalinszki -kul-túra lakossága már biztosan állattartó volt, sírjaikban lóáldozatok maradványait találták. Náluk már a fémművességnek is nyomára akadtak: a környéken -előfor-duló ércből réztárgyakat készítettek. E műveltség népessége – amely minden bizonnyal indoeurópai nyelvet beszélt – bizonyíthatóan kapcsolatot tartott fenn a volga-kámai uráli (finnugor) népcsoportokkal. Valószínűleg ezzel magyarázhatóak a finnugor nyelvekben -kimu-tatható legkorábbi indoeurópai nyelvi hatások.